

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ - Λουκ. 10, 25-37 (13/11/2016)

Τα ιδιώματα της αγάπης

Η παραβολή του καλού Σαμαρείτου είναι ευρέως γνωστή, αγαπητοί μου αδελφοί. Ο Κύριος την ανέφερε ερωτώμενος από έναν νομομαθή, πώς μπορεί να κερδίσει την αιώνια ζωή. Η ερώτηση αποσκοπούσε στο να ελέγξει τις γνώσεις του Ιησού γύρω από τον νόμο του Μωυσή, προκειμένου να Τον εκθέσει στα μάτια των ακροατών Του. Ο Χριστός δεν περιορίστηκε στην υπενθύμιση της γνωστής εντολής της Π. Διαθήκης περί της αγάπης προς τον Θεό και τον πλησίον. Ανέλυσε την έννοια του πλησίον, παραθέτοντας την περιπέτεια του Σαμαρείτου. Ένας άνθρωπος, πηγαίνοντας από την Ιερουσαλήμ στην Ιεριχώ, έπεσε θύμα ληστρικής επίθεσης και κειτόταν στην άκρη του δρόμου ημιθανής. Από δίπλα του πέρασαν ένας ιερέας της Ιουδαϊκής θρησκείας και ένας Λευίτης, οι οποίοι αδιαφόρησαν προκλητικά. Πέρασε και ένας Σαμαρείτης, ο οποίος τον σπλαχνίστηκε. Περιποιήθηκε τα τραύματά του. Τον πήρε στους ώμους και τον μετέφερε στο πλησιέστερο πανδοχείο. Έδωσε χρήματα στον πανδοχέα προκειμένου να περιθάλψει τον τραυματία. Με αυτή τη διήγηση περιέγραψε τον πλησίον ο Ιησούς, κάνοντας ένα βήμα παραπέρα στον προσδιορισμό της αγάπης, όπως την εκλάμβανε ο κόσμος της Π. Διαθήκης, καθώς αποκάλυψε τα τέσσερα βασικά ιδιώματα της αληθινής εν Χριστώ αγάπης.

Το πρώτο ιδίωμα της εν Χριστώ αγάπης είναι η έμπρακτη εφαρμογή της. Ο Σαμαρείτης δεν περιορίστηκε σε λόγια συμπόνιας και παρηγοριάς. Ανέλαβε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, πήρε πάνω του τον πόνο του αδελφού και έκανε τα πάντα για να βελτιώσει την κατάστασή του. Αυτό είναι ένα μήνυμα για τους ανθρώπους της εποχής μας που είναι εύκολοι στα λόγια, αλλά δεν είναι διατεθειμένοι να περιορίσουν στο ελάχιστο τα προσωπικά τους συμφέροντα και τη βολή τους για να σταθούν δίπλα στον πάσχοντα αδελφό.

Το δεύτερο ιδίωμα της εν Χριστώ αγάπης είναι η ανιδιοτέλεια. Ο Σαμαρείτης δεν είχε να κερδίσει τίποτα από το ενδιαφέρον που επέδειξε στον χτυπημένο συνάνθρωπό του. Αντιθέτως, εγκατέλειψε τις εργασίες του, βγήκε από το πρόγραμμά του και έκανε τις ανάγκες του αδελφού του δικές του. Δεν αποσκοπούσε ούτε στον έπαινο, ούτε στην αναγνώριση των ανθρώπων. Δε ζήτησε το παραμικρό αντάλλαγμα για να εκφράσει την ανθρωπιά του.

Το τρίτο ιδίωμα της εν Χριστώ αγάπης είναι η έλλειψη διακρίσεων. Ο Σαμαρείτης θα μπορούσε κάλλιστα να αδιαφορήσει καθώς ο τραυματίας ήταν Ιουδαίος, ανήκε δηλ. σε άλλη θρησκευτική πίστη. Είναι γνωστή δε η διαμάχη που επικρατούσε μεταξύ Ιουδαίων

και Σαμαρειτών εκείνη την εποχή. Έφθανε σε επίπεδα σκληρότητας και μίσους. Δεν έκανε, όμως, μέσα του τη διάκριση που άλλοι, ενδεχομένως, θα έκαναν στη θέση του. Δεν αρνήθηκε τον συνάνθρωπό του, επειδή τους χώριζαν θρησκευτικές διαφορές. Αλίμονο αν αυτές γίνονται αιτία να χάσουν οι άνθρωποι τα αισθήματα της συμπόνιας και της φιλανθρωπίας. Στη σκέψη της Εκκλησίας κάθε άνθρωπος, ανεξαρτήτως θρησκευτικών, φυλετικών ή πολιτιστικών καταβολών, είναι εικόνα του Θεού. Και όλους οφείλουμε να περιβάλλουμε με αδιάκριτη, ως προς την ποιότητα, αγάπη, γιατί αυτό είναι το θέλημα του Θεού.

Το τέταρτο, τέλος, ιδίωμα της εν Χριστώ αγάπης είναι το στοιχείο της θυσίας. Ο Σαμαρείτης από την υπόθεση αυτή βγήκε ζημιωμένος οικονομικά. Όλα τα χρήματά του έθεσε στη διάθεση του τραυματία συνανθρώπου του. Δε σκέφθηκε τις προσωπικές ή τις οικογενειακές του ανάγκες. Τα θυσίασε όλα προκειμένου ο άνθρωπος να ξανασταθεί στα πόδια του υγής. Κι όμως, υπάρχουν στην εποχή μας πολλοί που αποταμιεύουν χρήματα και πλούτη, για τις δύσκολες, δήθεν ώρες της ζωής τους, ενώ δίπλα τους άνθρωποι υποφέρουν, επειδή δεν έχουν τα στοιχειώδη για να καλύψουν τα προς το ζην ή τα έξοδα για την θεραπεία των ασθενειών τους. Αρνούνται να προσφέρουν την παραμικρή βοήθεια, επιδεικνύοντας απάνθρωπη αδιαφορία και αναλγησία.

Το παράδειγμα του καλού Σαμαρείτου, αγαπητοί μου, ας μιλήσει, επιτέλους, στις καρδιές μας, κυρίως στις μέρες μας που η ανάγκη για έμπρακτη και όχι θεωρητική αγάπη είναι περισσότερο επιτακτική από ποτέ. Μόνο μια τέτοια αγάπη μπορεί να γίνει το εισιτήριο για την κατάκτηση της αιώνιας ζωής. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.